

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

17.11.2008

B6-0614/2008

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Comisiei

în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură
de Pervenche Berès

în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare

referitoare la înființarea unui mecanism de asistență financiară pe termen
mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre

Rezoluția Parlamentului European referitoare la înființarea unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei din 31 octombrie 2008 cu privire la un regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 332/2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre (COM(2008)0717),
 - având în vedere recomandarea Comisiei, din 31 octombrie 2008, referitoare la o decizie a Consiliului care acordă o asistență reciprocă Ungariei și propunerea de decizie a Consiliului care furnizează un sprijin financiar comunitar pe termen mediu Ungariei (COM(2008)0716),
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre¹ și rezoluția sa din 6 septembrie 2001 privind asistența financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre²,
 - având în vedere articolele 100 și 119 din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Comisia recomandă să se acorde Ungariei un sprijin financiar pe termen mediu de o valoare maximă de 6,5 miliarde EUR în temeiul articolului 119 din Tratat, în corelație cu o intervenție a FMI;
- B. întrucât este preferabil să se adopte o abordare globală în materie de sprijin financiar pe termen mediu pentru toate statele membre;
- C. întrucât trebuie să se țină seama de impactul actualei crize financiare și economice mondiale;
- D. întrucât economiile statelor membre care au aderat cel mai recent la Uniunea Europeană nu beneficiază de avantajele conferite de faptul de a dispune de propria sa monedă de rezervă;
- E. întrucât monedele acestor state membre au făcut recent obiectul unor severe atacuri speculative, iar la originea amplorii dezechilibrelor exterioare actuale se află în principal o puternică expansiune a creditului neguvernamental;
- F. întrucât este necesară punerea în aplicare a unor politici care să abordeze problemele

¹ JO L 53, 23.2.2002, p. 1.

² JO C 72 E, 21.3.2002, p 313.

specifice ale economiilor acestor state membre în contextul crizei financiare mondiale și al recesiunii care se extinde în toată Europa,

- G. întrucât marja de manevră disponibilă la nivelul politicii bugetare pentru a face față unor importante dezechilibre exterioare și a preveni instabilitatea financiară riscă să fie serios limitată în contextul recesiunii economice actuale care se extinde la nivelul întregii Uniuni Europene,
1. consideră că statele membre care nu aparțin zonei euro ar trebui încurajate să caute să obțină, în cadrul Comunității, un posibil sprijin financiar pe termen mediu pentru a face față deficitului balanței lor de plăți înainte de a solicita un sprijin la nivel internațional;
 2. consideră că situația actuală se constituie într-o dovadă suplimentară a utilității euro din perspectiva protecției statelor membre care aparțin zonei euro și invită statele membre care nu aparțin zonei euro să adere la aceasta de îndată ce ajung să îndeplinească criteriile de la Maastricht;
 3. invită Comisia să analizeze în detaliu modul în care comportamentul băncilor care și-au retras activele din Ungaria după adoptarea planurilor de salvare de alte state membre a avut un impact asupra balanței plăților Ungariei;
 4. invită Comisia să examineze cu atenție atacurile speculative (vânzări fără acoperire) împotriva monedelor statelor membre care au aderat mai recent, precum și ceea ce s-ar putea întreprinde pentru a preveni o eroziune drastică a încrederii în monedele acestora și în sistemele bancare locale;
 5. invită Comisia să comunice rezultatele acestor analize grupului De Larosière și Comisiei pentru afaceri economice și monetare din cadrul Parlamentului European;
 6. recunoaște că este necesară o creștere considerabilă a plafonului în perspectiva numărului ridicat al creditelor de acordat statelor membre, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 332/2002, având în vedere că, de la adoptarea regulamentului menționat, numărul statelor membre care nu aparțin zonei euro a crescut în mod considerabil; subliniază că o astfel de creștere ar consolida, de asemenea, capacitatea Comunității de a răspunde în mod flexibil altor cereri de sprijin financiar pe termen mediu, spre exemplu în contextul actualei crize financiare mondiale;
 7. notează că o asemenea creștere a plafonului creditelor nu ar avea nicio incidență bugetară, având în vedere faptul că fondurile necesare ar fi împrumutate de către Comisie pe piețele de capitaluri și că statul membru beneficiar ar fi obligat să ramburseze creditul acordat; subliniază că unica situația în care s-ar prevedea incidențe bugetare ar fi aceea în care un stat membru nu și-ar onora datoria;
 8. reamintește că înaintea dificultăților financiare pe care le cunoaște în prezent Ungaria, Regulamentul (CE) nr. 332/2002 nu fusese aplicat de la adoptarea sa în 2002, că predecesorul său, Regulamentul (CEE) nr. 1969/88¹ de aplicare a mecanismului prevăzut

¹ Regulamentul (CE) nr. 1969/88 al Consiliului din 24 iunie 1988 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre (JO L 178, 8.7.1988, p. 1).

de articolul 119 din Tratat, fusese aplicat în două rânduri, odată pentru Grecia în 1991 și a doua oară pentru Italia în 1993, și că Grecia și Italia și-au respectat pe deplin angajamentele față de Comisie;

9. reamintește că a solicitat Consiliului să examineze, la fiecare doi ani, pe baza unui raport al Comisiei, după consultarea Parlamentului și pe baza avizului Comitetului economic și financiar, dacă mecanismul existent răspunde nevoilor care au condus la crearea sa; dorește să știe dacă astfel de rapoarte au fost elaborate de la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 332/2002;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Centrale Europene, Eurogrupului și guvernelor statelor membre.